

Forum

Op deze pagina kunnen teksten (eventueel met of bij foto's) van reünisten gepubliceerd worden. Andere reünisten kunnen hier ook op reageren. Er zijn reünisten die informatie sturen over hun werk, sport of hobby, maar ook natuurlijk over de leuke of minder leuke jaren op school. De teksten, (+ foto's) of reacties kunnen worden verzonden naar info@derijks150.nl of foto@derijks150.nl.

Bijdrage van Margreet Copini (1974)

Margreet stuurde ons het onderstaande verhaal behorende bij de foto's van het eindexamenjaar 1974 en van Nick Marnham. Deze foto's zijn terug te vinden op de fotoalbum pagina onder de periode 1970-1974.

Nick was leraar English Poetry van schooljaar 73/74 tot en met 75/76 en bevriend met o.a. Pyt Jon Sikkema. Hij trouwde met Fabienne Passérini in de zomer van 1974. In 1976 kregen ze een zoon, Jeremy. Daarna zijn ze naar Engeland vertrokken. Nick is na een valpartij uiteindelijk overleden eind jaren 80. Fabienne en Jeremy leven sindsdien in Zuid-Frankrijk.

Nick woonde eerst in Britsum en later in Sint Anna Parochie op een oude

Logo voor sportevenementen

b0erderij aan Bosch nr. 7.

Hij nodigde leerlingen bij hem thuis uit. Er werd ook brood gebakken (erg hard!). Hij had een bakfiets en een transport fiets.

Het RSG logo werd bij wedstrijden op de T-shirts gedragen.

Bijdrage van Dicky Schouten (1965-1970)

Dag,

ik heb even in mijn foto-album gekeken. Hierbij foto's van de examenuitslag van de RHBS in juni 1970 (op het Zaailand natuurlijk).

De eerste foto staan we te wachten (!) op de uitslag. De gezakten werden bij binnenkomst discreet uit de aanwezigen gehaald, de rest ging door naar het tekenen van de diploma's. En dan op de fiets naar huis naar je ouders met je diploma.

Later met zijn allen (voor het examenfeest?) op de trekker langs de huizen van de geslaagden in de stad. Hier voor mijn ouderlijk huis in de Ruysdaelstraat.

De laatste foto is een foto van het scheikundelokaal, waar we als ik me goed herinner met Sinterklaas borstplaat aan het maken waren (o.l.v. tante Nel en 'De Bok).

Vervolg op het bovenstaande door Foppe Dijkstra

Net als Dicky zat ik in de periode 1965-1970 op de RHBS. De eerste 4 jaar zaten we in verschillende parallelklassen. Het laatste jaar in dezelfde klas: 5b, met als klasseleraar onze leraar Engels, de heer de Haan.

Op, ik meen zaterdag 20 juni 1970, zijn we (de geslaagden) met een trekker en twee platte wagens door Leeuwarden getrokken langs de woningen van leraren en leerlingen. Trekker en wagens waren beschikbaar gesteld door Rindert Miedema uit Finkum. De trekker werd bestuurd door Rindert's zoon Tjerk, ook een van de geslaagden. 's Avonds was het examenfeest in Oude Leije in de aardappelloods van mijn vader. Mijn moeder trakteerde de feestgangers bij aankomst op zelf gebakken cake.

Volgens mijn schoolagenda van toen hebben we de borstplaat gemaakt op vrijdag 5 december 1969. Ik vond zelfs nog een haastig geschreven kladblaadje (bijgevoegd: [Borstplaat](#)) met de benodigdheden die we mee moesten nemen, zoals een steelpannetje dat ook op de foto zichtbaar is. Dhr. Hartlief (amanuensis) kijkt met grote belangstelling naar onze verrichtingen.

2de Bijdrage van Ytzen van der Werff

In de weekenden namen wij de jongens van Instituut Vught uit Leeuwarden wel eens mee naar huis buiten de stad, om even uit de sleur van het Instituut te zijn. Frits Celle was echt een jongen uit de grote stad Amsterdam, zeer

geestig en ad rem. Voordat hij op onze fries zat had hij al vele pogingen ondernomen, maar uiteindelijk gelukt en met z'n tweeën een eindje gereden.....!!

De onderste foto is net na de uitslag van ons eindexamen in 1959 en de tekst staat op het eerder gestuurde bericht. Een motoragent hebben we uitgelegd wat het allemaal betekend had zo'n moeilijk examen te doen. Dezelfde agent schreef later een bon uit voor de chauffeur van de vrachtauto waarmee wij een rijtour door de stad maakten, omdat er met een aardappel naar hem zou zijn gegooid, wat bestreden werd en uitgelegd werd dat het om een sprits ging die we van een aardige moeder kregen voor onderweg. De agent

klom op de wagen en maande ons eraf te gaan, maar voor klommen we er weer op. Het geheel liep met een

sisser af, toen 2 collega's van deze agent hem zeiden een oogje dicht te knijpen. We vonden het allemaal wel spannend.

Ik kan me nog goed herinneren dat de Sjah van Perzië met zijn vrouw in Leeuwarden was, met vele andere hoogwaardigheid bekleeders, tijdens ons examen en de grote tribunes voor de RHBS op het Zaailand stonden voor o.a. de traditionele ringrijderij ed. Het was erg warm weer. Met vriendelijke groet Ytzen van der Werff.

Bijdrage van Akke Veenstra 1967 – 1973:

Wat heeft mij bewogen om de reis vanuit de VS naar Leeuwarden te maken voor het 150 jarig bestaan van de RHBS?

Terwijl ik op de RHBS zat werd het 100-jarig bestaan van de school gevierd.

In 1992 woonde ik tijdelijk met mijn man en 4 kinderen in Fryslan. Tijdens het 125-jarig bestaan, kon ik dus vrij gemakkelijk de reünie bijwonen. Het was enorm leuk om herinneringen op te halen met mensen die de middelbare school op een zelfde manier hadden beleefd.

Toen ik hoorde dat er in september 2018 een reünie zou worden georganiseerd was de afstand die ik daarvoor zou moeten gaan afleggen totaal geen punt. Ik ben nu inmiddels in de 60 en wie weet of ik het 175-jarig jubileum haal.

Ik woon al sinds 1973 in "het buitenland", maar mijn wortels en jeugdherinneringen liggen in Friesland. De belevissen van toen kan ik wel met mijn vriendenkring hier delen, maar hoe leg je nu uit hoe het was om op vrijdag even in de pauze over de markt op het Zaailand te lopen, of dat Dhr. Ferwerda 's ochtends in de hal stond om 'langharigen' naar de kapper te sturen, of dat je bijvoorbeeld met een roeibootje op school in de arken kon arriveren.....

Het is voor mij enorm waardevol om na al die jaren in de VS nog regelmatig contact te hebben met vriendinnen, zoals Diète Buma en Hilde Tjepkema, die ook van plan zijn om de reünie bij te wonen.

Het zou voor mij ook heel erg leuk zijn om al die andere 'mensen van toen' nog een keertje te zien en te horen hoe jullie leven zich heeft ontplooid.

Tot ziens in september!

Akke Hulburt-Veenstra
Blacksburg, VA, VS

“de Zaailander”:

Hiermee de link naar een aantal uitgaven van de Schoolkrant van de RSG “de Zaailander”: <http://www.xsl.nl/zaailander/19780929index.html>

Bijdrage klas 5b RHBS van 1969:

Leuk te lezen hoe een groepje uit de oude klas 5 b 1969 RHBS zich op dit moment aan het voorbereiden is op de reünie. Onderstaand de nodige documenten die weergeven hoe het contact met oud klasgenoten gelegd wordt. Een overzicht van de oud klasgenoten is in voorbereiding.

Heel veel succes klas 5b.

Brief aan oud klasgenoten: **2018-03-01 Beste Oud klasgenoten**

Smoelenboek: **2018-03-03 smoelenboek 5B voorbeeld ter invulling**

Klassenindeling: **2018-03-03 Kopie van Klas 5b indeling 1968-1969**

RHBS of RSG ?

GEVOELENS EN EMOTIES ROND DE OVERGANG VAN RHBS NAAR RSG !

De geschiedenis van onze school vanaf 1867 tot 1998 is helder en staat uitgebreid en zakelijk beschreven onder het kopje 'historie' op onze website. Er is een boek geschreven over de (oude) HBS, waarin heel nuchter, maar ook emotioneel veel informatie over die tijd beschreven staat.

Over de periode 1968 (ingang van de Mammoetwet) tot 1986 (verhuizing naar het

nieuwe gebouw) geven verschillende uitspraken van reünisten aan, dat er over die schoolperiode absoluut niet zakelijk gedacht wordt. Er liggen veel emoties en gevoelens in de onderstaande uitspraken.

"Klopt het wel dat leerlingen die in 1968 gestart zijn, aangeven dat ze RHBS-er zijn? Zij waren toch de 1ste Atheneum-klassen en 1ste lichting van de Mammoetwet."

"Moeten we de RSG-ers de illusie ontnemen dat zij RHBS-ers waren. Op de voorgevel van de school prijkte toen nog altijd RIJKS HOGERE BURGERSCHOOL."

"We hebben in die periode misschien te maken met HBS-ers in de uitsterffase van de HBS, tot ongeveer 1973."

"Zou je op de website bij de foto's uit 1972 RHBS willen vermelden; wij behoorden nog bij het oude schoolsysteem."

Wat zijn al die gevoelens en emoties over die jaren? Voelden jullie je tussen 1968 en 1986 een RHBS-er of een RSG-er? We ontvangen graag jullie reactie's via info@derijks150.nl, want niet alleen wij, 'oudjes', uit begin jaren '60, zijn er benieuwd naar. Er zijn vast ook veel 'jongeren' die dit leuk vinden om te weten.

Bijdrage van Lida van der Kooi:

Lida van der Kooi

Carine Jacobs

Dynamische Keramiekwinkel

Nieuw: Lida van der Kooi en Carine Jacobs
vanaf 1 september t/m 24 november

Kleine Hoogstraat 9
Leeuwarden www.ynkevogel.nl 0641151392
Open do t/m za 13-16.30 u

Agnes Vermaas

Alexandra Verwoolde

Djoke Reitsma

Lydia Pieksma

Keramik Lida van der Kooi, Leeuwarden Culturele Hoofdstad van Europa 2018. Het feest is begonnen en ik mag mijn steentje bijdragen! Water is belangrijk in en voor Friesland en daarom laat ik graag o.a. 'Zeewezens' in mijn geboortestad zien. Van 1 september tot 24 november kun je mijn werk bewonderen in de Dynamische Keramiekwinkel, Kleine Hoogstraat 9, Leeuwarden. De officiële opening is zaterdag 1 september om 15.00 uur en natuurlijk ben ik er dan zelf ook. Ook op de dag van de reünie is de expositie te bezoeken.

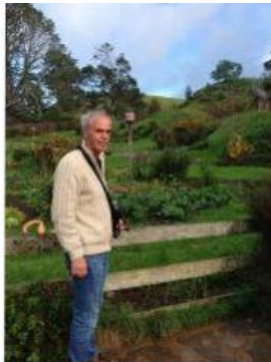

Bijdrage van Albert Aalders:

Ik heb gezien dat er al veel opgaven zijn van examenjaar 1969, zoals ook in 1992 bij het 125-jarig bestaan. Wellicht omdat we in de 4e klas het 100-jarig bestaan hebben meegemaakt en uitbundig hebben gevierd! Het lijkt me erg leuk die mensen weer te zien.

Zelf heb ik na mijn eindexamen natuurkunde gestudeerd in Groningen en ben in 1978 bij het Maritiem Research Instituut Nederland gaan werken. Dicht bij mijn hobby: schepen en zeilen. MARIN is een internationaal onderzoeksinstituut, dus projecten voor schepen en offshore constructies over de hele wereld. Fysisch onderzoek door middel van schaalmodellen en door modellering met numerieke methodes. In de foto een voorbeeld: modelproeven voor het Hibernia platform voor de kust van Newfoundland. Bij MARIN raakte ik steeds meer betrokken bij internationale en nationale onderzoeksprogramma's en was van 2006-2011 programmadirecteur van het Maritiem Innovatieprogramma.

Nu ben ik gepensioneerd en richt me op het afbouwen van een platbodem (lemsteraak) en op hockey bij de 60-plusers, waar ik in een selectie team speel dat naar internationale kampioenschappen gaat (EK, WK). Via het WK team 65+ van 2016 kwam ik zelfs weer via-via met een oud klasgenoot in contact. De wereld is klein.

REÜNISTEN UIT HET BUITENLAND!

Zij die zich hebben ingeschreven voor de reünie en in het buitenland wonen, hebben we gevraagd wat hen beweegt om helemaal naar Nederland te komen om de reünie bij te wonen. Onderstaand enkele reactie's.

Bijdrage van Anja Siderius uit Milaan, Italië:

Via een vriendinnetje van mij kwam ik erachter dat dit jaar de reünie wordt georganiseerd. Ik was meteen enthousiast. Waarom!!! Omdat de RSG/Slauerhoff tijd een hele belangrijke periode van mijn leven is geweest. Ik heb van die tijd nog steeds hele goede vriendinnen: Marijke Rolf, Rienkje Peters, Karin Frederikze en Marjon Zijlstra.

Al woon ik sinds ik met het Slauerhoff VWO klaar was (nu al weer 24 jaar geleden) in het buitenland, met deze vriendinnetjes is het contact nooit verloren gegaan. We gaan ieder jaar nog steeds een lang weekend met zijn allen op vakantie. Vaak is de bestemming Ibiza, maar dit jaar omdat de reünie er is en Leeuwarden, Culturele Hoofdstad is, hebben we besloten met zijn allen ons hier voor op te geven. Ik heb er heel veel zin in en ben benieuwd om na zo'n lange tijd weer mensen van die mooie RSG tijd te ontmoeten. Groeten uit Milaan,

Bijdrage van Sytze Dam uit Frankrijk:

De vraag waarom ik naar de reünie wil komen is een diepe gewetensvraag. Mijn hart wil het, mijn verstand zegt: 'die tijd is voorbij, zo leuk was het allemaal niet, laat het achter je'. Aangezien het hart de uiteindelijke beslissing neemt en dat weet mijn verstand in deze kwestie heel goed, moet ik nu proberen mijn besluit onder woorden te brengen.

Ik was 12 in 1970 toen ik naar de RSG ging en dat was een flinke overgang. Ik had het niet prettig gehad op de lagere school en dat beseftte ik pas toen ik naar de tweede klas van het Atheneum ging. Eindelijk tussen mensen van mijn eigen niveau. Ik had een paar fantastische jaren en werd ineens één van de populairste kinderen in de klas. Tot mijn verbazing koos men mij in de derde klas tot klassenvertegenwoordiger. Ik was niet langer het buitenbeentje dat ik me altijd had gevoeld. Maar die populariteit was ook mijn valkuil. Ik vertegenwoordigde mijn klas en als er conflicten waren, bemoeide ik me met beleid van de school. Ik verdroeg geen onrechtvaardigheid. Ik maakte me niet populair bij sommige leerkrachten. Het ging ten koste van mijn studieresultaten, ik bleef zitten en kwam in een klas waar ik me niet thuis voelde. Hoe de ene klas van de andere kan verschillen!

Er was ook een rectorwisseling en ik vond de algehele sfeer over de hele linie verslechteren. De vierde klas was gelukkig iets beter, maar met een aantal leraren kon ik zo slecht overweg, dat ik uiteindelijk heb besloten naar een andere school te gaan. Dit lag niet alleen aan de school, mijn ouders lagen in scheiding en ik werd erg geconfronteerd met mijn seksuele geaardheid, dus ik was beter af op (een andere) HAVO, waarvoor ik me niet hoefde in te spannen.

Inmiddels bijna 60, heb ik mijn leven wel weer op orde, ik begrijp nu waarom de dingen zo zijn gelopen zoals ze zijn gelopen. Maar de RSG heeft me toch een basis gegeven. De sfeer in het gebouw aan het Zaailand was heel indrukwekkend voor mij als 12-jarige en ik heb een enorme groei doorgemaakt en in een klas gezeten waar ik als persoon voor het eerst helemaal uit

de verf kwam. De gebeurtenissen in mijn leven hebben er helaas voor gezorgd dat ik alle contacten kwijt ben geraakt, op één na. Ik ben in 1992 bij de reünie geweest en wist toen al dat ik over 25 jaar terug wilde komen. Toen sloot ik ècht emotioneel de periode af, nu is er plaats voor wat de Engelstaligen zo mooi 'reminiscing' noemen. En terug in mijn geboortestad, die ook een grote ontwikkeling heeft doorgemaakt!

Kortom, een reünie waar ik zeker naar uitkijk!

Er is nog een soort van verhaal dat ik wel de moeite waard vind om mensen mee te motiveren naar een reünie te komen, hetgeen me overkwam bij de vorige reünie in 1992.

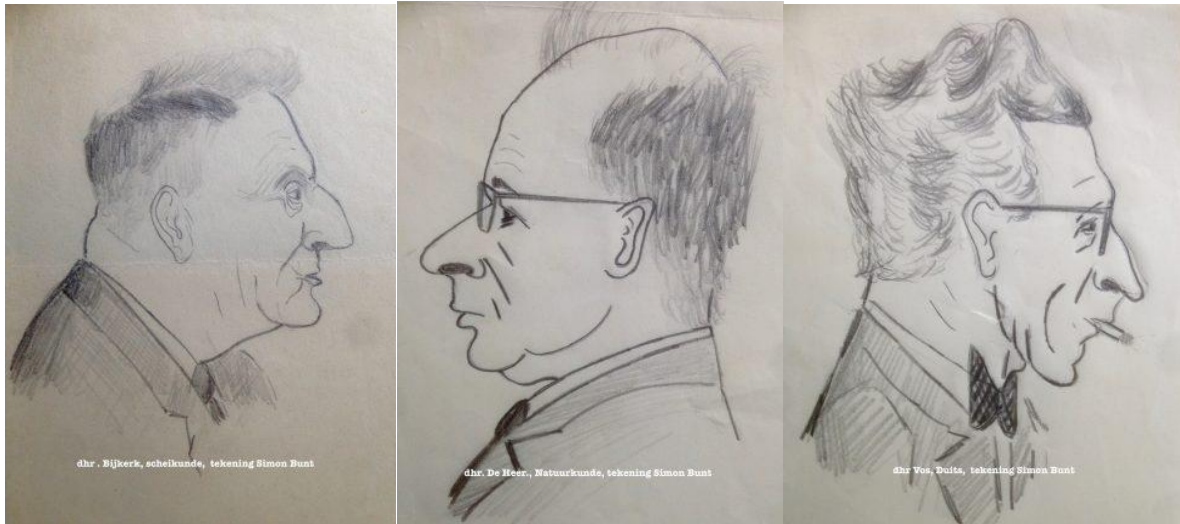
Veel van mijn klasgenoten trof ik op zaterdagavond in de dansschool van Hub Adema op de Tweebaksmarkt. Ik kon niet zo goed aansluiting vinden bij mijn nieuwe klasgenoten toen ik was blijven zitten en was daarom nog altijd te vinden rondom mijn vorige klasgenoten waar ik me veel beter bij thuis voelde.

Er waren een paar meiden uit mijn nieuwe klas op dezelfde danscursus, maar omdat er een overschot aan dames was, waren zij vooral met elkaar aan het dansen. Ik vond het een beetje lullig voor ze en om zo ook toenadering tot hen te krijgen vroeg ik één van hen. Het werd een ramp. In plaats van dat ze gewoon met mij danste, of ze dat nu leuk vond of niet (een dame mocht nooit weigeren...) kreeg ze de slappe lach en dat ging maar niet over. Ik voelde me nogal opgelaten en het kreeg een vervolg toen ik de maandag daarop een spreekbeurt had in de klas waarbij ze weer onbedaarlijk zat te giechelen met haar vriendinnen. In plaats van dat zij tot de orde werd geroepen, werd ik erg uit mijn concentratie gehaald en kreeg een onvoldoende. Het had een traumatische ervaring kunnen worden voor me, maar dat werd het niet. Ik had gelukkig mijn vorige klas waarop ik terug kon vallen wat vriendschappen aanging. Ik voelde me voldoende zeker in mezelf, maar de sfeer in de klas werd er voor mij niet beter op.

Op de reünie van 1992 trof ik ditzelfde meisje weer en ze kwam vrijwel onmiddellijk op mij af. Ze was zo blij me te zien, want er moest haar iets van het hart. Wat bleek? Het voorval had haar meer last bezorgd dan mij. Ze voelde zich zo schuldig over het gelach en wat dat voor mij betekend moest hebben. 'Had je wel in de gaten, waarom we zo lachten?' vroeg ze. Nee, ik had geen idee. 'Toen je op ons afkwam om één van ons ten dans te vragen, stond je gulp wagenwijd open!' Alles viel op zijn plek. Kun je het een pubermeid kwalijk nemen dat ze zich geen andere houding kan geven dan de slappe lach? Ik heb het haar nooit kwalijk genomen, maar het was toch fijn om eindelijk een antwoord te krijgen en zelfs excuses, die ze wat mij betreft niet had hoeven geven.

Ik denk dat het dit soort van verhalen zijn, die een reünie waardevol maken...

Bijdrage van Simon Bunt:

Getekend door Simon Bunt, 1960-1966.

De heren Bijkerk (Scheikunde), De Heer (Natuurkunde) en Vos (Duits).

Helemaal echt toch .....

Dit vraagt om reacties .....! ? (website redactie)

Bijdrage van Berend te Biesebeek:

De Rijks van Ferwerda in de zestiger jaren.

De zomervakantie van 1966 met 4 hbs-vrienden op Stortemelk (Vlieland) is helaas weer voorbij. De 4de klassen worden gevraagd een nieuw bestuur van Eloquentia te verkiezen.

Spannende strijd, grote verkiezingsborden "Elk ander kandidaat is een leek vergeleken met ...." in de hal van de school, waarbij mijn persoontje ook in dat bestuur zal plaats nemen. Zoals gezegd spannend, immers pas na hoofdelijke stemming kwam ik er in. De aanwezige leraar Frans en onder-directeur Van der Ven, die als scheidsrechter/beoordelaar optrad, telde de koppen. De meisjes lieten mij -hoorde ik achteraf- in de steek. En dat terwijl ik toen dacht dat het daarmee wel snor zat, edoch die zaten toen zeker op de meisjes-hbs en/of de gemeente-hbs .....

En dan alras blijkt dat 1967 een belangrijk jaar wordt: onze RHBS zal zijn 100-jarig bestaan groots vieren. Commissies worden gevormd, ook met de reünisten onder leiding van, voor zover ik mij weet te herinneren, Tuin, leraar Nederlands en ook onder-directeur, en de reünisten-secretaris - door ons aangesproken met- "tante Marietje" Witteveen.

Grootse feesten in de Friesland-hallen en de Harmonie; sportwedstrijden met de andere 4 oudste hbs'en van ons land, wat een tijd !

Een ander moment mochten Lyda v/d Kramer, het enige vrouwelijke bestuurslid van Eloquentia in die tijd, en ik achter in de auto met de heren Tuin en v/d Ven naar een huwelijksfeest van een nieuwe leraar, Hanewald-natuurkunde, in het hoge noorden van Groningen.

Ondanks de "strengere, doch rechtvaardige ... school" van Ferwerda, kon er veel.

Ach, en niet te vergeten de oprichting van Interscola, samen met HTS, Kweek, Gymnasium, meisjes- en gemeente hbs gingen wij (RHBS) een "samenwerkingsverband" aan. The beat er in ! De vloer van de bovenzaal van café De Nederlanden in het straatje naast onze Rijks golfde.

Helaas zijn beide gebouwen aan het Zaailand er niet meer, constateer ik, Berend te Biesebeek – Zi-zz-ART – Ljouwert , nu 50 jaar later. De tiid hâld gjin skoft.

Bijdrage van Ytzen van der Werff:

Een foto van Pim Plantenga, toenmalig voorzitter van Eloquentia, dansende met Greetje Kaufeld, jazz -zangeres in opkomst in de grote zaal van de Harmonie op 30 januari 1959. Pim is Wageningsingenieur.

Hierbij ook enkele foto's van mijn klas tijdens de werkweek in Bakkeveen.

Op deze foto is klas 5 a en b samen in Bakkeveen van 17-22 november 1958, met in het midden gymleraar Pieterse en rechts mevrouw Meier, chemie docente. Met hockey stick ben ikzelf, Ytzen van der Werff, dierenarts in Nunspeet; met naast mij Thijs Olijnsma.

Bedfoto: liggende Rob Eerlich, van de Fiat garagenaast de RHBS, Rob's vader stond altijd naast de ingang in pak of in Burberys regenjas bij slecht weer. Met bril Cor Vogelenzang, tandarts; met ellebogen op de knie naam even kwijt, maar zoon van chirurg uit Leeuwarden; op rug gezien Ytzen; andere bed Rients van der Burg ,dierenarts in Franeker. Foto op muurtje: vooraan Pim Plantenga, met stick Ytzen, Rob Eerlich, Hans Levers van internaat Hommes, Henk Kramer en Cor Vogelenzang.

Mede RHBS-ers, de extra plaatjes zijn van een zondag bij ons op de boerderij Reinalda in Westernijkerk met de heren van Instituut Hommes en wel Frits Celle op Lisette ,een van onze Friese paarden, we moesten vreselijk lachen om Frits zijn capriolen om op het paard te komen. De motoragent kennen jullie misschien ook nog wel, die onze uitslaglijsten bewonderde. Verder Dout Lettinga en Alie Sjoerdsma uit Grouw, mijn 2 zussen Reino en Cathrien en daartussen Bote van der Wal nog net te zien. Rients jij kijkt net achter de stang van het bed achter onze moppentappersbed Rob Eerlich langs.

Veel plezier met de voorbereiding en tot ziens in Ljouwert tijdens de reünie. Met vriendelijke groet Ytzen van der Werff.